

FOR 2009-12-30 nr 1846: Forskrift om havner og farvann på Svalbard

DATO:	FOR-2009-12-30-1846
DEPARTEMENT:	FKD (Fiskeri- og kystdepartementet)
AVD/DIR:	Havressurs- og kystavd.
PUBLISERT:	I 2010 hefte 1
IKRAFTTREDELSE:	2010-01-01
SIST-ENDRET:	FOR-2010-12-30-1848
ENDRER:	FOR-2009-12-15-1546, FOR-1993-01-15-82, FOR-2009-12-15-1545, FOR-1984-09-24-1678, FOR-2009-12-15-1543, FOR-2008-04-11-342, FOR-2008-04-23-394, FOR-2008-06-26-718
GJELDER FOR:	Norge
HJEMMEL:	LOV-2009-04-17-19-§2, FOR-2009-12-04-1457
SYS-KODE:	BG15a, BG16, D02
NÆRINGSKODE:	71231
KUNNGJORT:	19.01.2010 kl. 14.40
RETTET:	
KORTTITTEL:	Forskrift om havner og farvann på Svalbard

INNHold

Forskrift om havner og farvann på Svalbard

Kapittel 1. Havner og farvann

- § 1. (krav til havner og farvann på Svalbard)
- § 2. (tilpasning av forskrifter når de gjelder for Svalbard)
- § 3. (statens forvaltningsansvar og myndighet)
- § 4. (Longyearbyen lokalstyres forvaltningsansvar og myndighet)

Kapittel 2. Havnesikring

- § 5. (virkeområde)
- § 6. (definisjoner)
- § 7. (forholdet til internasjonalt regelverk)
- § 8. (forholdet til EU-regelverk)
- § 9. (ansvar)
- § 10. (sårbarhetsvurdering og sikringsplan for havneterminaler)
- § 11. (godkjenningsbevis)
- § 12. (mellomliggende revisjon)
- § 13. (tilsyn)
- § 14. (sikringsoffiser)
- § 15. (sikringsorganisasjon)
- § 16. (sikringsnivå)
- § 17. (sikringsavtale)
- § 18. (likeverdige løsninger)
- § 19. (forbud mot bruk av farvann (sikringssone))
- § 20. (administrative sanksjoner)

Kapittel 3. Sjøtrafikk ved Svalbard
§ 21. (bruk av farvannene ved Svalbard)

Kapittel 4. Posisjonsrapportering
§ 22. (virkeområde)
§ 23. (plikt til å rapportere posisjoner)
§ 24. (rapportens innhold)

Kapittel 5. Avsluttende bestemmelser
§ 25. (straffansvar)
§ 26. (ikrafttredelse)

Vedlegg 1: Avtaleskjema for sikringsavtale (DOS)

Vedlegg 2: Forordning (EF) nr. 725/2004

Forskrift om havner og farvann på Svalbard

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 30. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 2, jf. delegeringsvedtak 4. desember 2009 nr. 1457.

Endringer: Endret ved forskrift 30 des 2010 nr. 1848.

Kapittel 1. Havner og farvann

§ 1. (krav til havner og farvann på Svalbard)

Lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann gjelder på Svalbard, herunder i territorialfarvannet og indre farvann, med de tilpasningene som følger av forskriften. Dette gjelder likevel ikke lovens § 7 andre og tredje ledd, § 8 første ledd, § 9 første ledd og § 38 sjette ledd.

Forskrifter gitt med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann gjelder med de tilpasningene som følger av § 2. Dette gjelder likevel ikke

- a) forskrift 16. januar 1987 nr. 3254 om overføring av myndighet etter havne- og farvannsloven av 8. juni 1984 nr. 51 § 2 fjerde ledd til statlig organ
- b) forskrift 12. mai 1989 nr. 302 om unntak fra lov om havner og farvann for sjø- og landområder samt arbeid, anlegg og tiltak knyttet til forsvarsmessige formål
- c) forskrift 21. april 1995 nr. 375 om kystgebyr
- d) vedtak 15. oktober 2002 nr. 1162 om delegering av myndighet til Kystdirektoratet og Kystverkets distriktskontorer etter lov om havner og farvann m.v.
- e) forskrift 3. juli 2007 nr. 825 om sikring av havner og havneterminaler mot terrorhandlinger mv.
- f) forskrift 3. juli 2007 nr. 841 om gebyr for kontroll og tilsyn med sikring av havner og havneterminaler mot terrorhandlinger mv.
- g) forskrift 30. november 2009 nr. 1477 om farleder
- h) forskrift 15. desember 2009 nr. 1549 om anvendelse av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann for elver og innsjøer som ikke er farbare med fartøy fra sjøen.

0 Endret ved forskrift 30 des 2010 nr. 1848.

§ 2. (tilpasning av forskrifter når de gjelder for Svalbard)

Ved tilpasning av forskrifter når de gjelder for Svalbard, skal

- a) forskrift 15. desember 2009 nr. 1546 om fartsbegrensninger i sjø, elv og innsjø endres slik:
 - a. § 4 erstattes med følgende: «Kystverket kan treffe enkeltvedtak og fastsette lokale fartsbegrensninger både innenfor og utenfor Longyearbyen arealplanområde. Før Kystverket fastsetter slik forskrift innenfor Longyearbyen arealplanområde, skal Longyearbyen lokalstyres uttalelse innhentes. »
 - b. I § 5 skal « kommunen » erstattes med « Kystverket ».
 - c. § 7 første ledd første setning skal erstattes med følgende: « Kystverket kan gi dispensasjon fra forskrifter om fartsbegrensninger. »
- b) forskrift 15. januar 1993 nr. 82 om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdselen endres slik:
 - a. § 21 skal erstattes med følgende: « Eksisterende godkjente sjømerker og skilt som ikke tilfredsstiller kravene etter denne forskriften kan benyttes inntil Kystverket gir pålegg om at utskiftning skal finne sted. »
- c) forskrift 15. desember 2009 nr. 1545 om ankomst- og avgangsmeldinger og om adgang til fartøy, anlegg og innretninger endres slik:
 - a. § 1 tredje ledd skal erstattes med: «Fører av fiske- eller fangstfartøy med største lengde over 20 meter kan gi ankomstmelding senere enn 24 timer før ankomst, dersom ankomststed og ankomsttid ikke er klarlagt.»
 - b. I § 1 sjette ledd skal første setning erstattes med: « Bestemmelsene i første til femte ledd gjelder ikke for orlogsfartøyer, fritidsbåter og fiske- og fangstfartøyer med største lengde under 20 meter. »
- d) forskrift 24. september 1984 nr. 1678 i medhold av lov om havner og farvann endres slik:
 - a. I punkt I første ledd skal «hver kommune» erstattes med «Longyearbyen arealplanområde» og «kommunens havner» med «havner innen Longyearbyen arealplanområde».
- e) forskrift 15. desember 2009 nr. 1543 om lossing, lasting, lagring og transport innen kommunens sjøområde og havner innenfor samme område av farlige stoffer og varer endres slik:
 - a. I § 1-5 i definisjonen av havneadministrasjon skal « Kommunal eller interkommunal administrasjon » erstattes med « Longyearbyen lokalstyre ».
 - b. I § 11-1 første ledd skal « kommunale og interkommunale oljevernutvalg » erstattes med « oljevernutvalget for Svalbard ».

§ 3. (statens forvaltningsansvar og myndighet)

Departementet har forvaltningsansvar og myndighet for farledene.

Utenfor Longyearbyen arealplanområde har departementet det ansvaret som følger av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 40 tredje ledd.

Departementet kan delegere myndighet etter denne forskriften til Kystverket, Sysselmannen og Longyearbyen lokalstyre.

Kystverket kan delegere sin myndighet etter denne forskriften og forskrifter gitt i medhold av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann til Sysselmannen og Longyearbyen lokalstyre hvis ikke departementet bestemmer noe annet.

Sysselmannen har ansvar og myndighet i de tilfeller lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann gir ansvar og myndighet til politiet.

§ 4. (Longyearbyen lokalstyres forvaltningsansvar og myndighet)

Longyearbyen lokalstyre har tilsvarende forvaltningsansvar og myndighet innenfor Longyearbyen arealplanområde som kommuner har etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann, med den begrensning som følger av forskriftens § 3 første ledd.

Longyearbyen lokalstyre skal sørge for sikkerhet og fremkommelighet i havner og i sjøområdet innenfor Longyearbyen arealplanområde.

Med Longyearbyen arealplanområde menes i forskriften Longyearbyen arealplanområde slik det er fastsatt med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard § 47.

0 Endret ved forskrift 30 des 2010 nr. 1848.

Kapittel 2. Havnesikring

§ 5. (virkeområde)

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder for havneterminaler på Svalbard som betjener følgende fartøy i internasjonal fart

- a) passasjerskip, herunder hurtiggående passasjerfartøy
- b) lasteskip, herunder hurtiggående lastefartøy, med bruttotonnasje 500 og derover
- c) flyttbare boreinnretninger som forflyttes ved hjelp av eget fremdriftsmaskineri.

Med havneterminal menes arealet hvor det foregår interaksjon mellom fartøy og havn, herunder også verft. Verft er kun unntatt dersom det er tale om nybygging eller ombygginger som tilsier at skipet må sertifiseres på nytt etter oppholdet. I tillegg omfattes ankringsplasser, venteplasser og lignende steder hvor fra det foretas anløp til havn.

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder også for havneterminaler som betjener passasjerskip i passasjerskipsklasse A.

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder ikke for havneterminaler som bare betjener fartøy som tilhører staten eller brukes til statlige formål og som benyttes til ikke-kommersielle formål.

§ 6. (definisjoner)

I denne forskriften betyr

- a) *fartøyets internasjonale sikringssertifikat (International Ship Security Certificate – ISSC)*: Internasjonalt sikringssertifikat som viser at fartøyet oppfyller kravene i ISPS-koden.
- b) *fartøyets sikringsoffiser (Ship Security Officer – SSO)*: Person som er oppnevnt av fartøyets selskap til å inneha ansvaret for sikringen om bord, herunder sørge for at SSP er implementert, fulgt og oppdatert.
- c) *flyttbar boreinnretning*: Flyttbar plattform, herunder boreskip, med eget fremdriftsmaskineri, og som har utstyr for boring etter undersjøiske petroleumsforekomster.
- d) *hurtiggående passasjerfartøy*: Fartøy som definert i SOLAS regel X/1 og som kan føre mer enn 12 passasjerer.
- e) *IMO (International Maritime Organization)*: FNs sjøfartsorganisasjon.

- f) *internasjonal fart*: Sjøreise fra et land tilsluttet SOLAS-konvensjonen til havneterminal i et annet land, eller omvendt. Alle fartøy som har et internasjonalt sikrings sertifikat regnes til enhver tid for å være i internasjonal fart.
- g) *ISPS-koden (International Ship and Port Facility Security Code)*: IMOs internasjonale kode for sikring av skip og havneterminaler.
- h) *passasjerskip*: Fartøy som kan føre mer enn 12 passasjerer, som definert i SOLAS regel I/2 bokstav (f).
- i) *passasjerskip i passasjerskipsklasse A*: Fartøy klassifisert i henhold til forskrift 28. mars 2000 nr. 305 om besiktigelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart.
- j) *SOLAS (Safety of Life at Sea Convention)*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, med senere endringer.

§ 7. (forholdet til internasjonalt regelverk)

Havneterminaler som omfattes av dette kapitlet skal følge relevante krav i SOLAS kap. XI-2, ISPS-koden del A, og følgende bestemmelser i ISPS-koden del B; 1.16, 4.1, 4.4, 4.5, 4.7, 4.8, 4.14, 4.15, 4.16, 4.18, 4.41, 4.45, 15.3, 15.4, 16.3, 16.8, 18.5 og 18.6. ISPS-koden del B for øvrig er veiledende retningslinjer, når ikke annet er bestemt i del A.

§ 8. (forholdet til EU-regelverk)

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56bb (forordning (EF) nr. 725/2004 om styrket sikring av skip og havneanlegg), gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56r (kommisjonsforordning (EF) nr. 324/2008 om fastleggelse av prosedyrer for Kommisjonens inspeksjoner innenfor maritim sikring), gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 9. (ansvar)

Terminaleier er ansvarlig for at alle oppgaver og forpliktelser knyttet til havneterminaler som følger av denne forskriften overholdes. Kystverkets regionkontor kan fastsette hvem som anses som eier av den enkelte terminal.

§ 10. (sårbarhetsvurdering og sikringsplan for havneterminaler)

Terminaleier er ansvarlig for at det blir utarbeidet sårbarhetsvurdering og en sikringsplan for hver havneterminal, og at de tiltak sikringsplanen beskriver blir gjennomført.

Med sårbarhetsvurdering menes en vurdering med hensyn til sårbarheten for terroranslag og andre forsettlige ulovlige handlinger mot en havneterminal.

Sårbarhetsvurderingen skal utarbeides av Kystverkets regionkontor eller godkjent sikringsorganisasjon etter oppdrag fra terminaleier. Sårbarhetsvurderinger utarbeidet av en godkjent sikringsorganisasjon skal godkjennes av Kystverkets regionkontor. Det skal utarbeides ny sårbarhetsvurdering ved endringer av betydning i grunnlaget for denne.

På bakgrunn av en godkjent sårbarhetsvurdering skal det utarbeides en sikringsplan. Med sikringsplan menes en plan utviklet for å sikre bruk av relevante sikringstiltak til beskyttelse av havneterminalen, fartøy, last, personer, bagasje og forsyninger til fartøy.

Sikringsplanen skal utarbeides av havneterminalens sikringsoffiser eller en godkjent sikringsorganisasjon. Sikringsplanen skal godkjennes av Kystverkets regionkontor.

Havneterminalens sikringsoffiser skal sørge for at sikringsplanen oppdateres kontinuerlig, og at alle endringer i denne meldes til Kystverkets regionkontor. Vesentlige endringer i sikringsplanen krever godkjenning fra Kystverkets regionkontor før de kan iverksettes. Kystverkets hovedkontor gir retningslinjer for hva som anses som vesentlige endringer.

Sikringsplanen skal revideres hvert år. Dette skal gjøres av en person uavhengig av den havneterminal som revideres. Vedkommende må ha kompetanse minst tilsvarende havneterminalens sikringsoffiser.

Kystverkets hovedkontor kan gi retningslinjer for utarbeidelsen av sårbarhetsvurderingen og sikringsplanen.

Sårbarhetsvurderinger og sikringsplaner skal sikres slik at uvedkommende ikke får adgang til eller kunnskap om innholdet. Personer som kan få befatning med denne type opplysninger skal avgi taushetserklæring.

§ 11. (godkjenningsbevis)

Når sårbarhetsvurderingen og sikringsplanen er godkjent, og Kystverkets regionkontor har verifisert at havneterminalen oppfyller kravene i forskriften, utsteder Kystverkets regionkontor et godkjenningsbevis (Statement of Compliance). Godkjente havneterminaler vil bli innrapportert til IMO.

Godkjenningsbeviset er gyldig i fem år av gangen.

§ 12. (mellomliggende revisjon)

Mellomliggende revisjon skal foretas i perioden mellom andre og tredje årssdato av gyldighetsperioden for godkjenningsbeviset. Den mellomliggende revisjonen skal inkludere kontroll av at terminalens sikringstiltak er i samsvar med kravene i dette kapitlet.

Kystverkets regionkontor kan kreve at ytterligere revisjoner blir foretatt.

§ 13. (tilsyn)

Kystverkets regionkontor, eller den det bemyndiger, skal føre tilsyn med at havneterminalene oppfyller kravene i dette kapitlet.

§ 14. (sikringsoffiser)

Havneterminalen skal oppnevne en sikringsoffiser (Port Facility Security Officer – PFSO). Sikringsoffiseren er ansvarlig for utvikling, iverksettelse, revisjon og vedlikehold av sikringsplanen for havneterminalen.

Hvis det er hensiktsmessig, kan flere havneterminaler ha samme sikringsoffiser.

Kystverkets regionkontor skal godkjenne sikringsoffiserene. Kompetansekrav og godkjennelseskriterier fastsettes av Kystverkets hovedkontor.

§ 15. (sikringsorganisasjon)

Kystverkets hovedkontor kan etter søknad godkjenne sikringsorganisasjoner (Recognized Security Organization - RSO) til å utføre sårbarhetsvurderinger og utarbeide sikringsplaner i henhold til dette kapitlet.

§ 16. (sikringsnivå)

Havneterminalene skal tilpasse sikringstiltakene til det sikringsnivå som til enhver tid er fastsatt av norske myndigheter. Det kan fastsettes tre sikringsnivå:

- a) Sikringsnivå 1 er det nivået hvor et minimum av relevante sikringstiltak skal opprettholdes til enhver tid.
- b) Sikringsnivå 2 er det nivået hvor relevante tilleggstiltak for sikring skal opprettholdes for en viss tidsperiode på grunn av en midlertidig økt risiko for hendelser som kan true sikringen.
- c) Sikringsnivå 3 er det nivået hvor ytterligere spesifikke sikringstiltak skal opprettholdes for en begrenset tidsperiode når en hendelse som kan true sikringen er umiddelbart forestående eller sannsynlig.

§ 17. (sikringsavtale)

Sikringsavtale (Declaration of Security – DoS) er en avtale som beskriver fordeling av ansvar for iverksettelse av nødvendige sikringstiltak mellom fartøy og havneterminal, mellom fartøy og fartøy eller mellom fartøy og annen enhet som ikke har krav til ISSC-sertifikat.

I havneterminalens sikringsplan skal det gis retningslinjer for bruk av sikringsavtale. Havneterminalen skal inngå sikringsavtale i følgende tilfeller:

- a) fartøyet opererer på et høyere sikringsnivå enn objektet
- b) det har vært en trussel mot sikringen eller en sikringsrelatert hendelse som har betydning for sikringen av fartøyet eller objektet
- c) i andre tilfeller der det anmodes om en sikringsavtale av fartøyets eller objektets sikringsoffiser.

Skjema i vedlegg 1 anbefales benyttet ved inngåelse av sikringsavtale. Sikringsavtalen skal oppbevares i minimum tre år.

§ 18. (likeverdige løsninger)

Kystverkets regionkontor kan gi tillatelse til at havneterminaler innfører andre sikringstiltak enn beskrevet i dette kapitlet, forutsatt at slike tiltak er minst like effektive.

§ 19. (forbud mot bruk av farvann (sikringssone))

Fartøyets sikringsoffiser og havneterminalens sikringsoffiser kan i samråd fastsette sikringssoner rundt fartøy på inntil 200 meter. Farvannet omfattet av sikringssonen skal ikke benyttes av andre fartøyer, dykkere eller svømmere. Fartøyets sikringsoffiser i samråd med havneterminalens sikringsoffiser, eller Kystverkets hovedkontor, kan gjøre unntak fra dette. Sikringssonene gjelder ikke fartøy i offentlig tjeneste, og militære fartøy med tilknyttet personell.

Sikringssonens omfang skal fastsettes ut i fra havneterminalens sikringsnivå, sårbarhetsvurdering og sikringsplan, samt fartøyets sikringsplan.

§ 20. (administrative sanksjoner)

Ved vesentlige brudd på bestemmelsene gitt i dette kapitlet, kan Kystverkets regionkontor trekke tilbake havneterminalens godkjenningsbevis.

Kapittel 3. Sjøtrafikk ved Svalbard

§ 21. (bruk av farvannene ved Svalbard)

For bruk av farvannene ved Svalbard gjelder forskrift 15. desember 2009 nr. 1684 om sjøtrafikk i bestemte farvann (sjøtrafikkforskriften).

Kapittel 4. Posisjonsrapportering

§ 22. (virkeområde)

Kapitlet gjelder alle fartøyer som fører passasjerer og fartøyer med lengde på 24 meter eller mer i farvannet ved Svalbard.

Unntatt fra kapitlet er militære fartøyer, herunder fartøyer under militær kommando, og fartøy som er pålagt automatisk sporing hver 6. time eller oftere.

Kapitlet berører ikke reglene om at diplomatisk klarering må søkes på forhånd for adgang til farvannet ved Svalbard og anløp av havn som gjelder for fremmede statsskip.

§ 23. (plikt til å rapportere posisjoner)

Fartøyene skal rapportere til Kystverket

- a) når fartøyet går inn i og ut av farvannet ved Svalbard
- b) når fartøyet ankommer eller avgår fra en havn, eller når fartøyet ankommer eller avgår ved ankring
- c) hver tolvte time når fartøyet er underveis.

§ 24. (rapportens innhold)

Fartøyene skal rapportere elektronisk eller ved hjelp av telefoni. Rapporten skal inneholde

- a) fartøyets navn og kjenningssignal
- b) fartøyets posisjon, i grader, minutter og desimal minutt
- c) tidspunktet for posisjonen
- d) planlagt seilingsrute videre.

Dersom fartøyet endrer den planlagte seilingsruten, skal det rapporteres om dette. Rapporten skal, i tillegg til det som følger av første ledd bokstav a-c, inneholde ny planlagt seilingsrute.

Kapittel 5. Avsluttende bestemmelser

§ 25. (straffansvar)

Overtredelse av kapittel 4 i forskriften og enkeltvedtak gitt i medhold av kapitlet, straffes med bøter etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 62.

§ 26. (ikrafttredelse)

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fra samme tidspunkt oppheves

- a) forskrift 11. april 2008 nr. 342 om havner og farvann på Svalbard
- b) forskrift 23. april 2008 nr. 394 om sikkerhet og terrorberedskap i havner på Svalbard
- c) forskrift 26. juni 2008 nr. 718 om posisjonsrapportering for fartøy i farvannene ved Svalbard.

Vedlegg 1: Avtaleskjema for sikringsavtale (DOS)

Vedlegg 2: Forordning (EF) nr. 725/2004

(omitted)